

[Elisabeth Bruun Olesen]

for mænd og 7,5 pct. for kvinder. Procenten var 4 for funktionærer – 2,2 pct. for mænd og 3,4 pct. for kvinder i Danmark.

Til slut vil jeg lige fremhæve en undersøgelse, der er lavet i Sverige. Den viser, at hvis man økonomisk lægger hindringer i vejen for, at lønarbejdere har råd til at tage en enkelt sygedag, så bliver de medicinsk set simpelt hen meget mere syge, så bliver fraværperioderne så meget længere i sidste instans.

Karensdagen betyder altså ikke blot en økonomisk øretæve til os, den betyder en større risiko for flere arbejdsulykker og i sidste instans en risiko for en smadring af vores helbred.

Derfor siger jeg: vi må på den enkelte arbejdsplads simpelt hen kæmpe for, at karensdagen ikke bliver til en realitet, selv om loven altså skulle blive til en realitet. Regeringen vil jo i disse sparetider næppe engagere en hær af kontrollanter til at kontrollere, at loven holdes. Og hvad skulle straffen egentlig også være?

Larsen-Ledet (RV):

I det radikale venstre har vi set hen til firkløverpartierne praktiske landbrugspolitik, nu hvor man har den udfarende kraft. Jeg erindrer meget tydeligt den kritik, der blev fremført imod det socialdemokratisk-radikale landbrugsforlig fra i foråret. Det var utilstrækkeligt, det var udtryk for en manglende forståelse for landbrugets situation og samfundsbetydning, og jeg mødte endog udtalelser, der gik på, at de radikale havde forrådt dansk landbrug. Hr. Niels Anker Kofoed sagde den 4. juni 1982 om SR-forliget bl. a.:

Jeg tror, vi må sige, at til trods for den gode vilje i folketinget slutter samlingsen med, at det er revnende ligegyldigt med landbruget, for det klarer sig nok. Budskabet må være, at flertallet i folketinget ikke magtede denne opgave – altså opgaven at lave et rimeligt landbrugsforlig.

Hr. Grove sagde den 4. juni 1982 om landbrugsforliget bl. a.:

Resultatet er en ny lappeløsning. Der vil komme flere tvangsaktioner, landbruget giver op, der bliver ingen investeringer i landbruget. Vi lykønsker forligspartierne med tvangsauktionerne, hvor tusinder vil gå fra

hus og hjem på grund af forligspartiernes landbrugsforslag.

Derfor kan man vel nu sige, at der kunne være grund til at forvente, at den nye regering levede op til den landbrugsforståelse, som firkløverpartierne i foråret demonstrerede så markant. Hvad ser man så? Man ser, at regeringens forslag går ud på, at forbedring af landbrugets vilkår skal ske i henhold til forårets landbrugsaftale mellem socialdemokraterne og det radikale venstre. Hermed bekræfter man både perspektivet og også det realistiske i aftalen. Man går altså ikke videre end aftalen, tværtimod bliver der tale om en forringelse, idet regeringen foreslår besparelser på 190 mill. kr. på landbrugsbudgettet, en besparelse, som jeg i hvert fald må erklære mig yderst betænkelig ved – den nedskæringspolitik, som der her lægges op til over for det hårdt ramte danske landbrug.

Hvor er det så, der skal skæres ned over for landbruget? Er det rentetilskud, er det forskning, er det undervisning, eller er det efteruddannelse i landbruget? Det ved vi ingenting om endnu, men vi ved, at den sønderlemmende kritik, som landbrugsforliget var ude for, i dag kan konstateres at være usaglig oppositionspolitik. Jeg synes, at landbrugssituationen er for alvorlig til, at man foretager sådanne partitaktiske manøvrer.

Vi vil fra radikal side sagligt gå til forhandlinger her i folketinget, også om landbrugsforhold. Vi vil lægge megen vægt på, at det flertal, der var i foråret for en gældssanering, en gældsafløsning på 10 mia kr., hurtigst muligt bliver fulgt op af beslutninger her i folketinget.

Tommy Dinesen (SF):

Det er forbavsende, så få der har været inde på de 3 mia kr., som det er blevet sagt at amter og kommuner skal spare. For hvad betyder det at spare 3 mia kr. i kommuner, som i forvejen er hårdt ramt, når man ved, at af budgettet i amter og kommuner er 80 pct. simpelt hen lønninger? Hvis man skal spare de 2-3 mia kr., vil det betyde, at godt og vel 20.000-30.000 mennesker vil blive arbejdsløse. Det er det, der ligger i det.

I hvidbogen står der noget om, at man skal spare noget på den kollektive trafik, og det kan man da også godt gøre, men alle og enhver ved jo, at hvis man sætter taksterne